

WIELKOPOLSKI WOJEWÓDZKI INSPEKTOR
INSPEKCJI HANDLOWEJ

Al. Marcinkowskiego 3, 61-745 Poznań

Poznań, dnia 28 lutego 2024 r.

UH.8361.287.2023

ZPO

MÓWISH MASH spółka z ograniczoną
odpowiedzialnością
ul. Zwierzyniecka 41
60-814 Poznań

DECYZJA

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, działając na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 775 z późn. zm.), zwanej dalej „Kpa” oraz art. 6 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. *o informowaniu o cenach towarów i usług* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 168), zwanej dalej „ustawą”, po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego,

nakłada

na przedsiębiorcę MÓWISH MASH spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Zwierzyniecka 41, 60-814 Poznań, NIP: 7831753846, karę pieniężną w wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100), za uwidocznienie cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, w związku z brakiem określenia ilości potraw i napojów wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymaganiom wskazanym w § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 19 grudnia 2022 r. *w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług* (Dz. U. 2022 r., poz. 2776), zwanego dalej „rozporządzeniem”, wydanego na podstawie art. 4 ust. 6 ustawy oraz za oraz nieuwidocznienie w miejscu sprzedaży cen jednostkowych oferowanych do sprzedaży towarów wbrew obowiązkom określonym w art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymaganiom określonym w § 3 i 4 rozporządzenia. .

Należność tytułem nałożonej kary pieniężnej strona postępowania administracyjnego (przedsiębiorca) zobowiązana jest uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, Nr konta NBP O/O Poznań: 96 1010 1469 0032 7422 3100 0000 w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

UZASADNIENIE

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przeprowadził, w dniach od 9 do 14 listopada 2023 r., kontrolę w kawiarni MÓWISH MASH przy ul. Zwierzynieckiej 41, 60-

814 Poznań prowadzonym przez przedsiębiorcę: MÓWISH MASH spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, ul. Zwierzyniecka 41, 60-814 Poznań, NIP: 7831753846.

W toku kontroli sprawdzono 39 rodzajów wyrobów oraz napojów z cennika, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w odniesieniu do 6 z nich, tj.:

1. Kawa doppio ~40 ml, w cenie 10,00 zł (ilość napoju podano nieprecyzyjnie w przybliżonej ilości),
2. Kawa Kalita a'~220 ml, w cenie 15,00 – 16,00 zł (cenę podano w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości),
3. Kawa Drip V60 a'~270 ml, w cenie 16,00 – 17,00 zł (cenę podano w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości),
4. Dodatek do herbaty – cytryna, w cenie 1,00 zł (brak wskazania gramatury oferowanego dodatku),
5. Dodatek do herbaty – miód, w cenie 1,00 zł (brak wskazania gramatury oferowanego dodatku),

Dyniowa jaglanka, w cenie 29,00 zł (brak wskazania gramatury oferowanego dania),

Powyższe nie spełnia wymagań § 9 ust. 2 rozporządzenia i stanowi naruszenie obowiązków określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, a także godzi w interesy konsumentów.

W toku kontroli sprawdzono również 29 rodzajów towarów oferowanych w sprzedaży detalicznej, stwierdzając nieprzestrzeganie obowiązujących przepisów prawa w odniesieniu do 17 z nich, polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych towarów. Powyższa nieprawidłowość dotyczyła następujących towarów:

1. Herbata Sencha, Earl Grey a'70 g, w cenie 33,00 zł,
2. Herbata Genmaicha a'70 g, w cenie 43,00 zł,
3. Herbata Jasmine a'70 g, w cenie 37,00 zł,
4. Kawa COFFEE GRANDE Colombia El Mirado Caturra Washed a'250 g, w cenie 70,00 zł,
5. Kawa COFFEE GRANGE Colombia Milana Castillo a'250 g, w cenie 90,00 zł,
6. Kawa To the space coffee a'250 g, w cenie 65,00 zł,
7. Kawa Crack coffee Nyeri Kenya a'250 g, w cenie 75,00 zł,
8. Kawa Crack coffee Oromia Ethiopia a'250 g, w cenie 70,00 zł,
9. Kawa MIGA COFFEE ROASTERS Rwanda a'200 g, w cenie 65,00 zł,
10. Kawa MIGA COFFEE ROASTERS Guatemala a'200 g, w cenie 75,00 zł,
11. Kawa MIGA COFFEE ROASTERS Nicaragua a'200 g, w cenie 67,00 zł,
12. Kawa THE BARN Nano Challa, Volcan Azul a'250 g, w cenie 75,00 zł,
13. Kawa HAYB Pink Espresso Bland a'250 g, w cenie 55,00 zł,
14. Filtry papierowe do kawy HARIO różowy, zielony 40 szt., w cenie 25,00 zł,
15. Filtry papierowe TECHNI VORM 80 szt., w cenie 25,00 zł,
16. Filtry AERO PRESS Micro-filters 350 szt., w cenie 35,00 zł,
17. Płyn do czyszczenia RINZA a'120 ml, w cenie 25,00 zł,

Wyżej wskazana nieprawidłowość, tj. brak uwidocznienia cen jednostkowych stanowi naruszenie obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy oraz wymagań wskazanych w § 3 i § 4 rozporządzenia, a także narusza interesy konsumentów.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru lub usługi w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. W myśl § 9 ust. 1 i 2 rozporządzenia, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku (§ 9 ust. 1 rozporządzenia). Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą są one sprzedawane, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do której odnosi się cena (§ 9 ust. 2 rozporządzenia).

Jak z kolei wynika z § 3 ust. 1 rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy cena, cena jednostkowa lub informacja o obniżonej cenie, w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów.

Zgodnie z treścią § 3 ust. 2 rozporządzenia, cenę, cenę jednostkową lub informację o obniżonej cenie uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce, która może mieć formę wyświetlacza elektronicznego;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Przepis § 4 ust. 1 rozporządzenia wskazuje ponadto, że cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

W szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1 (§ 4 ust. 2 rozporządzenia). W przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk (§ 4 ust. 3 rozporządzenia).

Stosownie do art. 6 ust. 1 ustawy, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20 000 zł.

W związku z powyższym organ, pismem z dnia 29 stycznia 2024 r., zawiadomił stronę o wszczęciu z urzędu postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy.

W treści zawiadomienia strona została pouczona, że może brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiadać się co do zebranych dowodów oraz zapoznać się ze zgromadzonymi w tej sprawie materiałami, a także przedstawić stanowisko w powyższej sprawie oraz składać wnioski dowodowe w terminie 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania administracyjnego, co stanowi realizację zasady czynnego udziału strony w postępowaniu administracyjnym, o której mowa w art. 10 §1 Kpa. Strona w powyższym zakresie skorzystała z uprawnień wynikających z zasady czynnego udziału w postępowaniu i - zastępowana przez eżycie umocowanego) - zaznajomiła się z aktami sprawy i przedstawiła stanowisko w sprawie. Pełnomocnik strony pismem z dnia 14 lutego 2024 r. (data wpływu do organu 16 lutego 2024 r.) przedstawił stanowisko w sprawie, w którym jednak nie zakwestionował ustaleń kontroli. Powołując się w znaczącej mierze na Konstytucję Rzeczypospolitej Polskiej oraz na znikomą wagę naruszeń, pełnomocnik wniósł o wymierzenie kary pieniężnej w okolicach jej dolnej granicy. Odnotowania wymaga również fakt, że pełnomocnik strony przedstawił interpretację przepisów prawa unijnego, które zostało wdrożone do polskiego systemu ustawodawczego

w formie ustawy. Z interpretacji tej wysunął on wniosek, że ustawa nie jest na tyle precyzyjna, by pozwalała na wskazanie ceny jednostkowej dla np. dodatków (plastra cytryny).

Po wnikliwym przeanalizowaniu stanowiska strony oraz zebranego materiału dowodowego organ wyjaśnia, że okoliczność naruszenia prawa jest w przedmiotowej sprawie bezsporna. Naruszenia polegające na podaniu ilości nominalnej oferowanych napojów w przybliżonej ilości, podaniu ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, niepodaniu gramatur w przypadku oferowanych dodatków i dania, a także brak cen jednostkowych, pozbawi konsumentów prawa do uzyskania należytej i pełnej informacji o oferowanych produktach, które im niewątpliwie przysługiwały. Ilości oferowanych napojów i potraw, jak i ceny oraz ceny jednostkowe muszą być uwidocznione w momencie oferowania danego napoju, dania, czy towaru, tak by konsument na tej podstawie mógł podjąć w pełni racjonalną decyzję o zakupie. Brak uwidocznienia powyższych informacji w cenniku menu, a w przypadku towarów objętych sprzedażą detaliczną bezpośrednio przy nich, to naruszenie, które godzi w sposób oczywisty w prawo konsumenta do informacji, uniemożliwiając mu porównanie cen towarów znajdujących się w obrocie handlowym.

Z uwagi na powyższe, organ nie znalazł podstaw do umorzenia przedmiotowego postępowania. Jednocześnie organ wskazuje, iż uwzględnił częściowo podniesione przez pełnomocnika strony argumenty, w szczególności dotyczące stopnia i formy naruszenia prawa, ustalając wymiar kary, zgodnie z regulacją rt.. 6 ust. 3 ustawy, w dolnej granicy ustawowego zagrożenia - o czym w dalszej treści uzasadnienia niniejszej decyzji.

Podstawą do ewentualnego odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej jest w niniejszej sprawie art. 189f § 1 Kpa, który stanowi, że: *organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli:*

- 1) *waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa*
- 2) *za to samo zachowanie prawomocną decyzją na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna przez inny uprawniony organ administracji publicznej lub strona została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.*

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w przedmiotowej sprawie, nie zostały spełnione łącznie powyższe przesłanki pozwalające na zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. W przedmiotowej sprawie nie zachodzi bowiem przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa, a zatem nie jest zasadne zastosowanie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, skutkujące obligatoryjnym odstąpieniem od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaniem na pouczeniu. Skoro przedsiębiorca naruszył art. 4 ust. 1 ustawy, w przypadku łącznie 23 partii oferowanych potraw lub napojów oraz towarów, spośród 68 skontrolowanych pozycji zawartych w cenniku oraz towarów w sprzedaży detalicznej, nie można uznać, iż w niniejszej sprawie zakres naruszenia przepisów ustawy, a co za tym idzie waga naruszenia prawa, jest znikoma. Dodatkowo należy zauważyć, że strona naruszyła aż cztery odrębne przepisy rozporządzenia. Nadto wskazać należy, że wszczęcie kontroli, w toku której stwierdzono nieprawidłowości, poprzedzone zostało skierowaniem przez organ do przedsiębiorcy zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 24 października 2023 r., zawierającego m.in. informację o zakresie przedmiotowym kontroli oraz ustawowym terminie jej przeprowadzenia. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa

dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcie działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co stwierdzone zostało w toku kontroli.

Wskazać należy, że odpowiedzialność wynikająca z art. 6 ust. 1 ustawy ma charakter obiektywny i powstaje z chwilą popełnienia naruszenia. Jak trafnie zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 6 lipca 2016 r., sygn. III SA/Po 287/16, *„Istota odpowiedzialności administracyjnej sprowadza się do tego, że aby pociągnąć do niej określony podmiot konieczne jest zaistnienie wyłącznie dwóch zasadniczych przesłanek: po pierwsze, podmiot ten musi charakteryzować się cechami wyrażonymi w normie prawnej stanowiącej podstawę odpowiedzialności oraz po drugie, musi on wyczerpać określone w tej normie znamiona działania lub zaniechania lub znamiona tegoż zachowania muszą zostać wyczerpane przez inny podmiot - o ile norma prawna przypisuje zachowanie innemu podmiotowi lub skutek tego zachowania wspomnianemu podmiotowi administrowanemu (delikt administracyjny). Zaistnienie powyższych przesłanek jest co do zasady wystarczające, aby podmiot administrowany poniósł z tytułu popełnionego deliktu administracyjnego ujemne konsekwencje (sankcję administracyjną)”. Oznacza to, że przesłanką tej odpowiedzialności jest samo stwierdzenie przez właściwą jednostkę administracji publicznej nieprzestrzegania przez określony podmiot (administrowany), nałożonych prawem obowiązków. Mając więc na uwadze charakter odpowiedzialności administracyjnej, bez znaczenia pozostają okoliczności, w wyniku których strona dopuściła się nieprawidłowości, czy działania naprawcze podjęte w efekcie ustaleń kontroli, gdyż karę wymierza się za samo naruszenie prawa. Okoliczność zaprzestania naruszania przepisów prawa i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków, co zostało stwierdzone w chwili kontroli, może jednak mieć wpływ na ocenę całokształtu sprawy przez organ administracji publicznej oraz zostać wzięte pod uwagę przy ustalaniu wymiaru sankcji administracyjnoprawnej. Zgodnie ze wskazanym przepisem, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli, waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa. Zgodnie z jego brzmieniem, przesłanka zaprzestania naruszania prawa musi zatem wystąpić łącznie z przesłanką znikomej wagi naruszenia, co nie zachodzi w niniejszej sprawie. Brak jest również podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej na gruncie art. 189f § 1 pkt 2 Kpa. Organ w toku postępowania nie stwierdził, aby za to samo zachowanie na stronę została uprzednio nałożona administracyjna kara pieniężna lub strona została prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe. Strona postępowania, prawidłowo pouczona o możliwości wypowiedzenia się w sprawie, nie podniosła również żadnej z powyższych okoliczności.*

Z kolei, zgodnie z art. 189f § 2 Kpa *„w przypadkach innych niż wymienione w § 1, jeżeli pozwoli to na spełnienie celów, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna, organ administracji publicznej, w drodze postanowienia, może wyznaczyć stronie termin do przedstawienia dowodów potwierdzających:*

- 1) usunięcie naruszenia prawa lub*
- 2) powiadomienie właściwych podmiotów o stwierdzonym naruszeniu prawa, określając termin i sposób powiadomienia.”.*

Literalna wykładnia ww. przepisu jednoznacznie wskazuje, iż warunkiem zastosowania odstąpienia od nałożenia kary jest usunięcie naruszenia prawa, przy czym termin ten należy interpretować ściśle, a więc bez rozszerzenia jego znaczenia na przypadki „zaprzestania

naruszania prawa”, tych bowiem dotyczy regulacja art. 189f § 1 Kpa (por. Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. Red. prof. dr hab. Marek Wierzbowski, red. prof. dr hab. Aleksandra Wiktorowska. Rok 2021: Z uwagi na odmienne brzmienie tych sformułowań na gruncie komentowanego artykułu, należy uznać, że “usunięcie naruszenia prawa” nie jest tożsame z “zaprzestaniem naruszenia”. Tym samym, aby usunąć naruszenie prawa nie wystarczy przerwać naruszanie przepisów prawa, lecz należy usunąć skutki naruszenia. Z oczywistych przyczyn nie jest możliwe wyeliminowanie samego naruszenia, a więc zdarzenia z przeszłości, które już zaistniało). Należy zatem uznać, iż powyższy przepis ma zastosowanie w tych przypadkach, gdy brak jest możliwości wyeliminowania samego naruszenia, natomiast możliwym jest wyeliminowanie jego skutków. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że w toku kontroli stwierdzono naruszenia polegające na braku uwidocznienia cen jednostkowych oraz na uwidocznieniu cen w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, w związku z brakiem określenia ilości potraw i napojów. Strona zaprzestała naruszania prawa w toku postępowania kontrolnego. W przedmiotowej sprawie nie jest natomiast możliwe usunięcie skutków naruszenia prawa. Należy bowiem pamiętać, że uwidocznienie cen jednostkowych oraz precyzyjne i jednoznaczne określenie cen pełni funkcję informacyjną, umożliwiającą konsumentowi porównanie poszczególnych cen, a następnie dokonanie przez niego właściwego wyboru, z uwzględnieniem jego sytuacji finansowej. Oznacza to, że w przypadku tego obowiązku nie jest możliwym usunięcie skutków jego naruszenia, ponieważ brak jest narzędzi pozwalających na udzielenie prawidłowej informacji o cenach tym konsumentom, którzy już np. zapoznali się z dotychczasowymi oznaczeniami cen i opuścili zakład przedsiębiorcy. Zatem w przedmiotowej sprawie nie została spełniona przesłanka w postaci konieczności usunięcia skutków naruszenia prawa. Tym samym, nie zachodzą podstawy do zastosowania odstąpienia od nałożenia kary na podstawie art. 189f § 2 i 3 Kpa. Zgodnie z treścią art. 6 ust. 3 ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia:

- 1) stopień naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, w tym charakter, wagę, skalę i czas trwania naruszenia tych obowiązków;
- 2) dotychczasową działalność przedsiębiorcy, w tym podjęte przez niego działania w celu złagodzenia lub naprawienia szkody poniesionej przez konsumentów, wcześniejsze naruszenia obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1-5, przez tego przedsiębiorcę oraz uzyskane przez przedsiębiorcę korzyści majątkowe lub straty w związku z naruszeniem tych obowiązków;
- 3) wielkość obrotów i przychodu przedsiębiorcy;
- 4) sankcje nałożone na przedsiębiorcę za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych, jeżeli informacje o takich sankcjach są dostępne w ramach mechanizmu ustanowionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/2394 z dnia 12 grudnia 2017 r. w sprawie współpracy między organami krajowymi odpowiedzialnymi za egzekwowanie przepisów prawa w zakresie ochrony konsumentów i uchylającym rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 (Dz. Urz. UE L 345 z 27.12.2017, str. 1, z późn. zm.).

Dokonując zatem oceny stopnia naruszenia obowiązków przez przedsiębiorcę, organ zakwalifikował czyn przedsiębiorcy jako znaczne naruszenie obowiązków. Przedsiębiorca naruszył przepisy ustawy w stosunku do 23 pozycji potraw i napojów oraz towarów, spośród 68 ogółem objętych kontrolą pozycji zawartych w cenniku oraz towarów oferowanych w sprzedaży detalicznej, tym samym ograniczył konsumentom możliwość porównania cen względem danej ilości tych potraw, napojów oraz towarów z innymi potrawami, napojami

i towarami, a następnie dokonania przez nich właściwego wyboru z uwzględnieniem ich sytuacji finansowej. Brak określenia ilości potraw i napojów może spowodować, że konsument otrzyma każdorazowo inną wielkość porcji potrawy lub napoju w tej samej cenie. Wziąć pod uwagę należało również okoliczność uprzedniego skierowania zawiadomienia o zamiarze wszczęcia kontroli. Pomimo tego, przedsiębiorca zaprzestał naruszania prawa dopiero w wyniku przeprowadzenia kontroli. Przy ocenie dotychczasowej działalności przedsiębiorcy, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wziął pod uwagę fakt, że w stosunku do skontrolowanego przedsiębiorcy nie stwierdzono wcześniej naruszenia obowiązków w zakresie przestrzegania przepisów ustawy. Podczas kontroli przedsiębiorca złożył oświadczenie, że na przedsiębiorstwo nie zostały nałożone sankcje za to samo naruszenie w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej w sprawach transgranicznych. Uwzględniono również fakt, iż w toku kontroli przedsiębiorca podjął dobrowolne działania naprawcze i uwidocznili ceny w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości. Biorąc pod uwagę trzecią przesłankę wpływającą na wymiar kary pieniężnej, Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnił, w szczególności wielkość przychodu deklarowanego przez przedsiębiorcę na podstawie informacji uzyskanej w toku kontroli.

Mając na uwadze powyższe, w tym przypadku należało nałożyć odpowiednią karę pieniężną, w wysokości 1.500,00 zł (słownie: jeden tysiąc pięćset złotych 00/100). Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zdecydował zatem jak w sentencji.

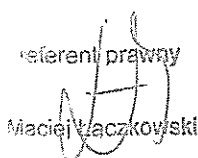
Zgodnie z treścią art. 7 ust. 3 ustawy, kara pieniężna, o której mowa w sentencji decyzji, stanowi dochód budżetu państwa, a przedsiębiorca jest zobowiązany wpłacić karę na konto bankowe Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu, podany w sentencji decyzji, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stała się ostateczna. Kara niezapłacona w terminie staje się zaległością podatkową w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. *Ordynacja podatkowa* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm).

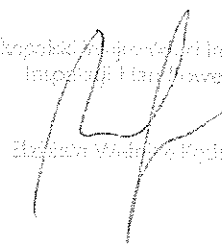
Pouczenie:

1. Od niniejszej decyzji na podstawie art. 127 § 1 i 2 Kpa, art. 129 § 1 i 2 Kpa w zw. z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. *o Inspekcji Handlowej* (t.j. Dz. U. z 2020 r., poz. 1706 z późn. zm.) przysługuje stronie odwołanie do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów 00-950 Warszawa, Plac Powstańców Warszawy 1, składane na piśmie za pośrednictwem Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, skr. poczt. Nr 254, 60-967 Poznań 9, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia.
2. Zgodnie z art. 127a § 1 Kpa przed upływem terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję.
3. Zgodnie z art. 127a § 2 Kpa z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Skutkuje to również brakiem możliwości zaskarżenia decyzji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie o informowaniu o cenach towarów i usług, do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy *Ordynacja podatkowa*. Uprawnienia organów podatkowych przysługują Wielkopolskiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Inspekcji Handlowej.
5. Kara pieniężna podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. *o postępowaniu egzekucyjnym w administracji* (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2505 z późn. zm.), w zakresie egzekucji obowiązków o charakterze pieniężnym.

Otrzymują:

1. pełnomocnik strony
2. BA;
3. a/a.

referent prawny

Maciej Łączkowski

Wielkopolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej

Elżbieta Włodarczyk

